

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (veliko vijeće)

1. ožujka 2022.*

„Tužba za poništenje – Odluka (EU) 2020/470 – Produljenje razdoblja prava audiovizualnih koprodukcija, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane – Postupovna pravna osnova – Članak 218. stavak 7. UFEU-a – Primjenjivi postupak i pravilo o glasovanju”

U predmetu C-275/20,

povodom tužbe za poništenje na temelju članka 263. UFEU-a, podnesene 23. lipnja 2020.,

Europska komisija, koju zastupaju J.-F. Brakeland, M. Afonso i D. Schaffrin, u svojstvu agenata,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju P. Plaza García i B. Driessen, u svojstvu agenata,

tuženika,

koje podupiru:

Francuska Republika, koju zastupaju J.-L. Carré, T. Stehelin, E. de Moustier i A. Daniel, u svojstvu agenata,

Kraljevina Nizozemska, koju zastupaju M. K. Bulterman, C. S. Schillemans i J. Langer, u svojstvu agenata,

intervenijenti,

SUD (veliko vijeće),

u sastavu: K. Lenaerts, predsjednik, L. Bay Larsen, potpredsjednik, A. Arabadjiev, A. Prechal, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, I. Jarukaitis (izvjestitelj), I. Ziemele i J. Passer, predsjednici vijeća, M. Ilešič, T. von Danwitz, F. Biltgen, P. G. Xuereb i N. Wahl, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

* Jezik postupka: engleski

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 28. listopada 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Europska komisija svojom tužbom traži poništenje Odluke Vijeća (EU) 2020/470 od 25. ožujka 2020. u pogledu produljenja razdoblja prava audiovizualnih koprodukcija, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2020., L 101, str. 1., u daljnjem tekstu: pobijana odluka).

Pravni okvir

Protokol o suradnji u području kulture

- 2 U članku 5. naslovljenom „Audiovizualne koprodukcije” Protokola o suradnji u području kulture (SL 2011., L 127, str. 1418.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 14., str. 1418., u daljnjem tekstu: Protokol) uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2011., L 127, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 14., str. 6., u daljnjem tekstu: Sporazum), predviđa se pravo audiovizualnih koprodukcija da koriste odgovarajuće programe za promicanje regionalnog ili lokalnog kulturnog sadržaja (u daljnjem tekstu: predmetno pravo). Taj članak glasi kako slijedi:

„[...]

3. Stranke u skladu sa svojim zakonodavstvom olakšavaju koprodukciju između producenata iz stranke [Europske unije] i Koreje[,] uključujući [predmetno pravo] koprodukcije.

[...]

8. (a) [Predmetno pravo] uspostavlja se za razdoblje od tri godine od primjene ovog Protokola. Na temelju savjeta domaćih savjetodavnih skupina, šest mjeseci prije isteka [tog roka] Odbor za suradnju u području kulture koordinirat će kako bi procijenio rezultate provedbe prava u pogledu poboljšanja kulturne raznolikosti i suradnje od zajedničkog interesa na koproduciranim djelima.
- (b) Pravo se obnavlja za razdoblje od tri godine, a nakon toga se automatski obnavlja za daljnje razdoblje u istom trajanju, osim ako stranka ukine pravo slanjem pisane obavijesti najmanje tri mjeseca prije isteka početnog ili naknadnog razdoblja. Šest mjeseci prije isteka svakog obnovljenog razdoblja Odbor za suradnju u području kulture provest će procjene na temelju sličnih uvjeta opisanih u podstavku (a).

[...]

Odluka 2011/265/EU

- 3 U uvodnoj izjavi 6. Odluke Vijeća 2011/265/EU od 16. rujna 2010. o potpisivanju, u ime Europske unije, i privremenoj primjeni Sporazuma o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2011., L 127, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 14., str. 3.) navodi se:

„Na temelju članka 218. stavka 7. [UFEU-a], primjereno je da Vijeće [Europske unije] ovlasti Komisiju za odobravanje određenih ograničenih izmjena Sporazuma. Komisiju bi trebalo ovlastiti za ukidanje [predmetnog prava], osim ako Komisija utvrdi da to pravo ne bi trebalo ukinuti, a Vijeće to odobri u skladu s posebnim postupkom koji zahtijeva osjetljiva priroda tog elementa Sporazuma i činjenica da Sporazum sklapaju Europska unija i njezine države članice. [...]

- 4 Članak 4. stavak 1. te odluke predviđa:

„Komisija šalje obavijest [Republici] Koreji o namjeri Unije da ne produži razdoblje [predmetnog prava], u skladu s postupkom određenim u članku 5. stavku 8. [Protokola], osim [...] ako Vijeće, na prijedlog Komisije, četiri mjeseca prije isteka tog razdoblja odluči produžiti navedena prava. Ako se Vijeće usuglasi o produženju prava[,] ova odredba postaje ponovno primjenjiva na kraju obnovljenog razdoblja produženja prava. Za posebne svrhe odlučivanja o produženju razdoblja prava Vijeće odlučuje jednoglasno.”

Provedbena odluka 2014/226/EU

- 5 Provedbenom odlukom Vijeća 2014/226/EU od 14. travnja 2014. o produljenju razdoblja prava za audiovizualne koprodukcije, kako je predviđeno u članku 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2014., L 124, str. 25.), razdoblje primjene predmetnog prava produljeno je za tri godine, od 1. srpnja 2014. do 30. lipnja 2017.

Odluka (EU) 2015/2169

- 6 Odlukom Vijeća (EU) 2015/2169 od 1. listopada 2015. o sklapanju Sporazuma o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2015., L 307, str. 2.), taj je sporazum odobren u ime Unije. Tekst uvodne izjave 6. te odluke istovjetan je tekstu uvodne izjave 6. Odluke 2011/265. Isto tako, tekst članka 3. stavka 1. Odluke 2015/2169 sličan je tekstu članka 4. stavka 1. Odluke 2011/265.

Odluka (EU) 2017/1107

- 7 Odlukom Vijeća (EU) 2017/1107 od 8. lipnja 2017. u pogledu produljenja razdoblja prava na audiovizualne koprodukcije, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane (SL 2017., L 160, str. 33.), razdoblje primjene predmetnog prava produljeno je za tri godine, od 1. srpnja 2017. do 30. lipnja 2020.

Pobijana odluka

- 8 Pobijanom odlukom donesenom na temelju članka 3. stavka 1. Odluke 2015/2169 predviđa se produljenje razdoblja primjene predmetnog prava na tri godine, od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023.

Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

- 9 Komisija od Suda zahtijeva da poništi pobijanu odluku i naloži Vijeću snošenje troškova.
- 10 Vijeće zahtijeva da se tužba odbije i da se Komisiji naloži snošenje troškova. Podredno, ako se pobijana odluka poništi, od Suda zahtijeva da održi na snazi njezine učinke dok se ne otklone utvrđeni razlozi poništenja.
- 11 Odlukama predsjednika Suda od 7. prosinca 2020. Francuskoj Republici i Kraljevini Nizozemskoj odobrena je intervencija u potporu zahtjevima Vijeća.

O tužbi

Argumentacija stranaka

- 12 Komisija u prilog tužbi za poništenje ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je upotreba članka 3. stavka 1. Odluke 2015/2169 kao pravne osnove za pobijanu odluku protivna Ugovorima i sudskoj praksi Suda.
- 13 U okviru tog jedinog tužbenog razloga Komisija tvrdi da je upotrebom te pravne osnove – na temelju koje se zahtijeva da Vijeće odlučuje jednoglasno i kojom se isključuje sudjelovanje Europskog parlamenta, umjesto da se kao postupovna pravna osnova odabere članak 218. stavak 6. točka (a) podtočka v. UFEU-a, kojim se, u vezi s člankom 218. stavkom 8. prvim podstavkom UFEU-a, predviđa glasovanje kvalificiranom većinom u Vijeću, uz prethodnu suglasnost Parlamenta, kao što je to predložila Komisija – Vijeće izmijenilo primjenjivo pravilo o glasovanju i nije poštovalo ovlasti Parlamenta u pogledu produljenja primjene jednog dijela međunarodnog sporazuma.
- 14 Komisija smatra da članak 3. stavak 1. Odluke 2015/2169 čini „izvedenu pravnu osnovu” čija bi upotreba bila protivna načelu dodijeljenih ovlasti iz članka 13. stavka 2. UEU-a i načelu institucionalne ravnoteže.
- 15 Osim toga, prema mišljenju te institucije, bilo bi nedosljedno zahtijevati jednoglasnost Vijeća za obnavljanje predmetnog prava s obzirom na to da je o njegovu uvođenju odlučeno kvalificiranom većinom prilikom donošenja Odluke 2011/265 i da je Unija na temelju međunarodnog prava prihvatila da se ono u načelu obnavlja automatski. Primjena strožeg unutarnjeg pravila i zahtjev u skladu s kojim Vijeće mora prihvatiti obnavljanje tog prava protivni su cilju automatskog obnavljanja koji su stranke Sporazuma dogovorile, a stoga i sudskoj praksi koja se odnosi na nadređenost međunarodnih sporazuma u odnosu na sekundarno pravo Unije.

- 16 Komisija u replici dodaje, u odgovoru na argumentaciju Vijeća prema kojoj se pobijana odluka ne temelji na „izvedenoj pravnoj osnovi”, nego na članku 218. stavku 7. UFEU-a, da dijeli stajalište Vijeća prema kojem je predmet te odluke izmjena sporazuma u smislu te odredbe jer se njome produljuje primjena odredbe iz Protokola. Međutim, ona smatra da se članak 3. stavak 1. Odluke 2015/2169 ne može smatrati slučajem primjene članka 218. stavka 7. UFEU-a jer taj protokol, time što predviđa automatsko obnavljanje predmetnog prava za nova uzastopna razdoblja istog trajanja, ne predviđa nikakvu posebnu postupovnu fazu za obnavljanje tog prava, tako da nije potrebno da Vijeće ovlasti Komisiju za odobrenje tog obnavljanja.
- 17 Osim toga, postupovni uvjeti povezani s ovlastima koje su navodno dodijeljene Komisiji nespojivi su s člankom 218. UFEU-a, a upotreba „izvedene pravne osnove” kojom se zahtijeva jednoglasno odlučivanje unutar Vijeća je nezakonita.
- 18 Uostalom, člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 Komisiji se ne daje ovlast da u ime Unije odobrava izmjene Sporazuma, u smislu članka 218. stavka 7. UFEU-a, nego taj članak samo odražava ovlast Komisije da u slučaju odluke koja se protivi obnavljanju predmetnog prava osigura vanjsko predstavljanje Unije u skladu s člankom 17. UFEU-a, pri čemu Vijeće ipak ostaje nadležno za odlučivanje o tom obnavljanju. Stoga u korist Komisije nije došlo do stvarnog prijenosa ovlasti odlučivanja, pod određenim uvjetima.
- 19 Vijeće, koje podupiru Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska, protivi se argumentaciji Komisije ističući ponajprije da se postupak primijenjen za donošenje pobijane odluke temelji na članku 218. stavku 7. UFEU-a, kako se to vrlo jasno navodi izričitim upućivanjem na tu odredbu iz uvodne izjave 6. Odluke 2015/2169, i da je taj postupak u skladu s navedenom odredbom UFEU-a.
- 20 Naime, Vijeće ističe da su ispunjeni uvjeti za primjenu članka 218. stavka 7. UFEU-a s obzirom na to da je, s jedne strane, obnavljanje predmetnog prava izmjena posebnog dijela koji je neovisan o Sporazumu, koja se provodi po pojednostavljenom postupku utvrđenom u članku 5. stavku 8. Protokola. Komisija je osobito ovlaštena, u svojstvu pregovarača, izmijeniti predmetno pravo ukidanjem tog prava nakon isteka razdoblja od tri godine koje je u tijeku i obavijestiti Republiku Koreju o toj odluci. S druge strane, postupkom predviđenim člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 uz ovlast koja se daje Komisiji vežu se valjani uvjeti.
- 21 Naime, što se tiče zahtjeva za jednoglasnost unutar Vijeća, ono tvrdi da je obnavljanje predmetnog prava odstupanje od općeg pravila prema kojem se dotično pravo ukida u slučaju kad ne postoji suprotna odluka, što opravdava primjenu strožih uvjeta.
- 22 Podredno, Vijeće tvrdi, ako Sud odluči da među uvjetima iz članka 218. stavka 7. UFEU-a nije moguće predvidjeti takvu jednoglasnost, da nije valjana samo obveza jednoglasnog odlučivanja. Međutim, budući da je pobijana odluka donesena jednoglasno, ona je nužno dobila kvalificiranu većinu u Vijeću te stoga, prema njegovu mišljenju, treba smatrati da je valjana donesena.
- 23 Vijeće u odgovoru na repliku osporava osobito Komisijin argument prema kojem Unija može obnoviti predmetno pravo a da se pritom ne koristi internim postupkom kada je Komisijina namjera obnoviti ga, dok je za njegovo ukidanje potreban postupak donošenja odluke. Prema njegovu mišljenju, automatizam obnavljanja predmetnog prava u pogledu svake od stranaka Sporazuma ne može, naime, isključiti svaku vrstu internog postupka donošenja odluke jer je, s obzirom na to da je trajanje primjene tog prava ograničeno na tri godine, odluku potrebno

donijeti svake tri godine prema odgovarajućim internim postupcima donošenja odluke. Ako se ti postupci donošenja odluke ne bi poštovali, time bi se ugrozila autonomija pravnog poretka Unije kao i institucionalna ravnoteža koju su uspostavili autori Ugovorâ.

- 24 Vijeće tvrdi da je članak 218. stavak 7. UFEU-a odgovarajuća pravna osnova za postupak predviđen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169. Konkretno ističe da se člankom 5. stavkom 8. Protokola uspostavlja pojednostavljeni postupak izmjene tog protokola na način da se predviđa prešutna suglasnost za obnavljanje predmetnog prava i prethodna obavijest kako bi se ukinulo to pravo.
- 25 Francuska Republika ističe da se pobijanom odlukom provodi postupak na temelju članka 218. stavka 7. UFEU-a i da Komisija stoga pogrešno tvrdi da je Vijeće tu odluku temeljilo na pravnoj osnovi koja nije predviđena UFEU-om. Kao prvo, smatra da su načini obnavljanja predmetnog prava slučaj primjene te odredbe UFEU-a. Naime, prema njezinu mišljenju, s jedne strane, obnavljanje predmetnog prava proširuje vremensku primjenu odredaba koje se odnose na to pravo, koje čine specifičnu i autonomnu sastavnicu Protokola, dok naprotiv neobnavljanje tog prava u biti dovodi do lišavanja tih odredbi pravnih učinaka. Stoga bi obnavljanje predmetnog prava predstavljalo izmjenu tog protokola.
- 26 S druge strane, treba smatrati da je automatsko obnavljanje predmetnog prava u slučaju šutnje stranaka, prema mišljenju te države članice, obuhvaćeno kategorijom odredbi kojima se odstupa od redovnog postupka revizije međunarodnih sporazuma, u odnosu na koji je ono očito jednostavnije.
- 27 Kao drugo, Francuska Republika smatra da se mehanizmom predviđenim člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 pravilno provodi članak 218. stavak 7. UFEU-a jer se njime predviđa da Vijeće treba odobriti odluku Komisije o tome da se ne šalje obavijest o ukidanju predmetnog prava. U tom pogledu napominje da se člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 Komisiji daje stvarna ovlast donošenja odluka o odabiru za svake tri godine, pri čemu ta ovlast podliježe posebnim uvjetima u smislu članka 218. stavka 7. UFEU-a. To je ograničenje legitimno s obzirom na to da potonja odredba predstavlja odstupanje od članka 218. stavaka 5., 6. i 9. UFEU-a i da je obnavljanje predmetnog prava dio mjera kojima se definiraju politike Unije i razrađuje njezino vanjsko djelovanje. Primjena jednoglasnosti samo je jedan od načina na koji Vijeće odobrava Komisijinu odluku da se ne protivi obnavljanju tog prava, a zakonitost ili nezakonitost tog načina ne utječe na valjanost zahtjeva za takvo odobrenje.
- 28 Kao treće i posljednje, Francuska Republika tvrdi da se, u svakom slučaju, s obzirom na načelo autonomije pravnog poretka Unije, predmetno pravo ne bi moglo obnoviti bez akta Unije kojim se to posebno predviđa, neovisno o okolnosti što takvo izričito obnavljanje nije nužno u međunarodnom pravnom poretku.
- 29 Kraljevina Nizozemska je izjavila da se u potpunosti slaže sa stajalištem Vijeća i sa svim argumentima istaknutima u prilog tom stajalištu.

Ocjena Suda

- 30 Iz pobijane odluke proizlazi da je ona donesena u skladu s člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169, kojim se među ostalim predviđa, upravo kao i člankom 4. stavkom 1. Odluke 2011/265, da Komisija obavještava Republiku Koreju o Unijinoj namjeri da ne produlji razdoblje primjene predmetnog prava, osim ako Vijeće na prijedlog Komisije i četiri mjeseca prije isteka tog razdoblja primjene jednoglasno ne odluči nastaviti s primjenom tog prava.
- 31 Komisija u prilog jedinom tužbenom razlogu tvrdi da je Vijeće, temeljeći pobijanu odluku na članku 3. stavku 1. Odluke 2015/2169, nezakonito upotrijebilo „izvedenu pravnu osnovu”.
- 32 U tom pogledu valja podsjetiti na to da su pravila koja se tiču oblikovanja volje institucija Unije ustanovljena Ugovorima i nisu dio diskrecije ni država članica ni samih tih institucija. Slijedom navedenog, samo Ugovori mogu u određenim slučajevima ovlastiti određenu instituciju da izmijeni postupak donošenja odluka koji je njima propisan. Stoga bi priznavanje instituciji da može stvoriti izvedene pravne osnove, bilo u smislu da otežava ili pojednostavnjuje načine donošenja akta, značilo da joj se daju zakonodavne ovlasti koje nadilaze ono što je predviđeno Ugovorima. To bi također dovelo do toga da bi joj se omogućilo ugrožavanje načela institucionalne ravnoteže, koje podrazumijeva da svaka od navedenih institucija izvršava svoje ovlasti uz poštovanje ovlasti drugih institucija (vidjeti u tom smislu presude od 6. svibnja 2008., Parlament/Vijeće, C-133/06, EU:C:2008:257, t. 54. do 57. i od 22. rujna 2016., Parlament/Vijeće, C-14/15 i C-116/15, EU:C:2016:715, t. 47.).
- 33 U ovom slučaju iz uvodne izjave 6. Odluke 2015/2169 proizlazi da je pravna osnova postupka donošenja odluka predviđenog člankom 3. stavkom 1. te odluke članak 218. stavak 7. UFEU-a, s obzirom na to da se u toj uvodnoj izjavi navodi da Vijeće, u skladu s tom odredbom UFEU-a, može ovlastiti Komisiju da odobri određene ograničene izmjene Sporazuma i da je potrebno ovlastiti Komisiju da proglasi istek predmetnog prava, osim ako ne odluči produljiti primjenu tog prava i ako to odobri Vijeće u skladu s posebnim postupkom, uzimajući u obzir i osjetljivu prirodu tog elementa sporazuma i činjenicu da ga sklapaju Unija i njezine države članice.
- 34 Iz toga slijedi da jedini tužbeni razlog koji je istaknula Komisija treba odbiti ako postupak uspostavljen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169, koji se provodi pobijanom odlukom, ulazi u područje primjene članka 218. stavka 7. UFEU-a i ako je u skladu s člankom 218. UFEU-a, u dijelu u kojem se njime za obnavljanje predmetnog prava zahtijeva jednoglasno odlučivanje unutar Vijeća.
- 35 U članku 218. stavku 7. UFEU-a predviđa se da Vijeće pri sklapanju sporazuma može, odstupajući od stavaka 5., 6. i 9. tog članka, ovlastiti pregovarača da u ime Unije odobri izmjene sporazuma ako je njime predviđeno da se te izmjene donose u skladu s pojednostavnjenim postupkom ili ako ih donosi tijelo osnovano tim sporazumom. Osim toga, njime se predviđa da Vijeće za takvo ovlaštenje može postaviti posebne uvjete.
- 36 Stoga valja ispitati, kao prvo, ovlašćuje li se člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 Komisija da odobri, u ime Unije, izmjenu Protokola i predviđa li se njime da takvu izmjenu treba donijeti u skladu s pojednostavnjenim postupkom ili da ga treba donijeti tijelo osnovano na temelju tog sporazuma ili protokola.

- 37 Kad je riječ, s jedne strane, o tome ovlašćuje li Vijeće člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 Komisiju da odobri, u ime Unije, izmjenu Protokola, valja navesti da iz njegova članka 5. stavka 8. točaka (a) i (b) proizlazi da stranke Sporazuma, a samim time i Protokola, moraju svake tri godine, nakon procjene koju je proveo Odbor za suradnju u području kulture koji je osnovan na temelju članka 3. stavka 1. tog protokola, ocijeniti namjeravaju li ili ne obnoviti predmetno pravo za novo razdoblje od tri godine.
- 38 Člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 u tom se pogledu predviđa interni postupak u Uniji jer se njime Komisiji daje ovlast da okonča predmetno pravo po isteku svakog razdoblja od tri godine ili, ako smatra da to pravo treba obnoviti, da podnese prijedlog u tom smislu Vijeću prije isteka svakog razdoblja. Kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točki 60. svojeg mišljenja, izostanak obnavljanja navedenog prava znači ukidanje prava uspostavljenog Protokolom, a koje se u načelu prešutno i automatski obnavlja svake tri godine, pa se takvo ukidanje stoga mora smatrati izmjenom tog protokola.
- 39 Stoga, iako se ne može smatrati da odluka poput pobijane odluke, čiji je predmet obnavljanje predmetnog prava na razdoblje od tri godine, kao takva ima za cilj izmjenu Protokola, ostaje činjenica da postupak predviđen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169, koji se primjenjuje na donošenje takve odluke, ovlašćuje Komisiju da svake tri godine ocijeni treba li obnoviti to pravo ili proglasiti da je ono isteklo, da sama odluči o tom isteku ili da odluči pokrenuti postupak pred Vijećem kako bi se navedeno pravo obnovilo. Taj postupak stoga ovlašćuje Komisiju na donošenje odluka o izmjeni tog protokola.
- 40 Stoga valja smatrati da članak 3. stavak 1. Odluke 2015/2169, koji je proveden pobijanom odlukom, doista čini ovlaštenje koje je Vijeće dalo Komisiji prilikom sklapanja Sporazuma, a samim time i Protokola koji mu je priložen, da u ime Unije odobri „izmjene sporazuma” u smislu članka 218. stavka 7. UFEU-a.
- 41 S druge strane, što se tiče pitanja predviđa li Protokol da se njegove izmjene moraju donijeti u skladu s pojednostavljenim postupkom ili da ih donosi tijelo osnovano Sporazumom ili Protokolom, kao što se to zahtijeva člankom 218. stavkom 7. UFEU-a, valja utvrditi da se člankom 5. stavkom 8. točkama (a) i (b) Protokola ne daje ovlast Odboru za kulturnu suradnju da izmjeni Protokol, nego mu se samo daje zadaća provođenja ocjenjivanja rezultata provedbe predmetnog prava, kako je to navedeno u točki 37. ove presude. Nasuprot tomu, potonjom odredbom doista je predviđen pojednostavljeni postupak jer je, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 67. svojeg mišljenja, za ukidanje tog prava dovoljno da jedna strana Sporazuma to učini pisanom obavijesti tri mjeseca prije isteka prvotnog razdoblja ili bilo kojeg kasnijeg razdoblja, s obzirom na to da se navedeno pravo, u suprotnom, automatski obnavlja.
- 42 Osim toga valja dodati da se pravila iz članka 3. stavka 1. Odluke 2015/2169 mogu smatrati primjenom mogućnosti, koja je predviđena člankom 218. stavkom 7. UFEU-a, da Vijeće za ovlaštenje koje daje Komisiji postavi posebne uvjete, s obzirom na to da se tom odredbom Odluke 2015/2169 Komisiji nalaže da, ako potonja smatra da ne treba ukinuti predmetno pravo nego ga obnoviti na razdoblje od tri godine, u tom smislu dâ prijedlog Vijeću četiri mjeseca prije isteka tekućeg razdoblja.
- 43 Iz toga slijedi da, suprotno onomu što tvrdi Komisija, postupak uspostavljen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169, koji se provodi pobijanom odlukom, ulazi u područje primjene članka 218. stavka 7. UFEU-a, tako da ta odluka nije trebala biti donesena u skladu s postupkom iz članka 218. stavka 6. točke (a) UFEU-a.

- 44 Što se tiče, kao drugo, pitanja je li postupak koji je uspostavljen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169 u skladu s člankom 218. UFEU-a, s obzirom na to da se njime za obnavljanje predmetnog prava zahtijeva jednoglasnost u Vijeću, valja istaknuti da se člankom 218. stavkom 7. UFEU-a ne predviđa nikakvo pravilo o glasovanju radi donošenja odluka u pogledu kojih je Vijeće, u okviru ovlaštenja koje je ono dalo Komisiji na temelju te odredbe, zadržalo svoju nadležnost.
- 45 U tim okolnostima, primjenjivo pravilo o glasovanju treba u svakom pojedinom slučaju odrediti upućivanjem na članak 218. stavak 8. UFEU-a. S obzirom na upotrebu, s jedne strane, izraza „[t]ijekom čitavog postupka” u prvom podstavku te odredbe i, s druge strane, izraza „[m]eđutim” na početku drugog podstavka navedene odredbe, valja smatrati da Vijeće u pravilu odlučuje kvalificiranom većinom i da samo u slučajevima navedenima u tom drugom podstavku odlučuje jednoglasno. U tim okolnostima, primjenjivo pravilo o glasovanju treba u svakom pojedinom slučaju utvrditi prema tome je li ono obuhvaćeno tim potonjim slučajevima (vidjeti po analogiji presudu od 2. rujna 2021., Komisija/Vijeće (Sporazum s Armenijom), C-180/20, EU:C:2021:658, t. 29.).
- 46 Konkretno, prvi slučaj u kojem se člankom 218. stavkom 8. drugim podstavkom UFEU-a zahtijeva da Vijeće jednoglasno odluči, koji je ovdje jedini relevantan slučaj, odnosi se na situaciju u kojoj sporazum obuhvaća područje za koje se zahtijeva jednoglasnost za donošenje nekog akta Unije, pri čemu se tim slučajem tako uspostavlja veza između materijalne pravne osnove neke odluke donesene na temelju navedenog članka i pravila o glasovanju koje se primjenjuje na njezino donošenje (vidjeti u tom smislu presudu od 4. rujna 2018., Komisija/Vijeće (Sporazum s Kazahstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, t. 29.).
- 47 Veza koja se tako osigurava između materijalne pravne osnove odluka donesenih u okviru sporazuma i pravila o glasovanju koje se primjenjuje na donošenje tih odluka doprinosi očuvanju jednakosti između postupaka koji se odnose na unutarnje djelovanje Unije i postupaka koji se odnose na njezino vanjsko djelovanje, uz poštovanje institucijske ravnoteže koju su uspostavili autori Ugovorâ (vidjeti u tom smislu presudu od 4. rujna 2018., Komisija/Vijeće (Sporazum s Kazahstanom), C-244/17, EU:C:2018:662, t. 30.).
- 48 Takvu jednakost stoga također treba osigurati pri donošenju odluke o izmjeni sporazuma kao što je ona predviđena u članku 218. stavku 7. UFEU-a.
- 49 Budući da predmetno pravo ne ulazi u područje za koje je potrebno jednoglasno odlučivanje unutar Vijeća za donošenje akta Unije, postupak predviđen člankom 3. stavkom 1. Odluke 2015/2169, suprotno onomu što tvrdi Vijeće, nije u skladu s člankom 218. UFEU-a jer se njime zahtijeva takvo jednoglasno odlučivanje. Pravilo o glasovanju primjenjivo na donošenje odluka poput pobijane odluke stoga treba biti ono predviđeno člankom 218. stavkom 8. prvim podstavkom UFEU-a, odnosno glasovanje kvalificiranom većinom u Vijeću.
- 50 Budući da se u uvodnoj izjavi 6. Odluke 2015/2169 navodi da Vijeće odobrava produljenje primjene predmetnog prava u skladu s posebnim postupkom, uzimajući u obzir osjetljivu prirodu tog elementa Sporazuma i činjenicu da ga moraju sklopiti Unija i njezine države članice, valja dodati da, s jedne strane, osjetljiva priroda dotičnog područja ne može opravdati usvajanje izvedene pravne osnove na temelju koje se uspostavlja poseban postupak (vidjeti u tom smislu presudu od 6. svibnja 2008., Parlament/Vijeće, C-133/06, EU:C:2008:257, t. 59.). S druge strane, ta opravdanja ne mogu omogućiti Vijeću da se izuzme od poštovanja pravila o glasovanju iz

članka 218. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 28. travnja 2015., Komisija/Vijeće, C-28/12, EU:C:2015:282, t. 55.), a posebno ne da od njih odstupi u okviru posebnih uvjeta koje može postaviti za ovlaštenje dodijeljeno pregovaraču na temelju članka 218. stavka 7. UFEU-a.

- 51 S obzirom na sva prethodna razmatranja, valja prihvatiti jedini tužbeni razlog koji je istaknula Komisija i, slijedom toga, poništiti pobijanu odluku.

Održavanje na snazi učinaka pobijane odluke

- 52 Vijeće od Suda zahtijeva da, u slučaju da poništi pobijanu odluku, održi na snazi njezine učinke dok se ne otklone utvrđeni razlozi poništenja.
- 53 U skladu s člankom 264. drugim stavkom UFEU-a, Sud može, ako to smatra potrebnim, navesti koji se učinci akta koji je proglasio ništavim moraju smatrati konačnima.
- 54 U tom pogledu, iz sudske prakse Suda proizlazi da, uzimajući u obzir razloge pravne sigurnosti, učinci takvog akta mogu biti održani osobito ako bi trenutačni učinci njegova poništavanja doveli do ozbiljnih negativnih posljedica za uključene stranke (vidjeti po analogiji presudu od 2. rujna 2021, Komisija/Vijeće (Sporazum s Armenijom), C-180/20, EU:C:2021:658, t. 62. i navedenu sudsku praksu).
- 55 U ovom slučaju poništenje pobijane odluke a da se pritom ne održe na snazi njezini učinci može dovesti u pitanje obveze Unije u pogledu produljenja razdoblja primjene predmetnog prava na tri godine, od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023., te time spriječiti pravilnu provedbu Sporazuma (vidjeti po analogiji presudu od 2. rujna 2021., Komisija/Vijeće (Sporazum s Armenijom), C-180/20, EU:C:2021:658, t. 63. i navedenu sudsku praksu).
- 56 Slijedom toga, učinke pobijane odluke čije se poništenje proglašava ovom presudom treba održati na snazi zbog pravne sigurnosti dok se ne otklone utvrđeni razlozi poništenja.

Troškovi

- 57 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika Suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Komisija podnijela zahtjev da se Vijeću naloži snošenje troškova i da ono nije uspjelo u postupku, Vijeću valja naložiti snošenje troškova.
- 58 U skladu s člankom 140. stavkom 1. Poslovnika, države članice koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove. Stoga valja odlučiti da Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska snose vlastite troškove.

Slijedom navedenog, Sud (veliko vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Poništava se Odluka Vijeća (EU) 2020/470 od 25. ožujka 2020. u pogledu produljenja razdoblja prava audiovizualnih koprodukcija, kako je predviđeno člankom 5. Protokola o suradnji u području kulture uz Sporazum o slobodnoj trgovini između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Koreje, s druge strane.**
- 2. Održavaju se na snazi učinci Odluke 2020/470 dok se ne otklone utvrđeni razlozi poništenja.**

3. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

4. Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska snosit će vlastite troškove.

Potpisi